

Tudi jaz!

*Že petdeseto leto teče,
 odkar sem luč sveta zazrl,
 a danes lahko vriskam sreče,
 saj sem še zdaj tak dečko vrl,
 da cesar me imeti hoče
 med tistimi, ki zanj, za dom
 korakajo na boje vroče,
 pojoč med bojni blisk in grom!
 Če res iako naš dobri oče
 na tronu habsburškem želi,
 naj pa zgodi se, kot on hoče! . . .
 Klobuk mi roka zavihiti,
 iz grla pesem zadoni:*

Na boj za cesarja
 in dom zdaj še mi!
 Če brez gospodarja
 hram slednji stoji,
 naj to nič ne de,
 kar treba, storé
 doma že slovenske žené!*

*Náš domek predragi
 krasan je tako,
 da nam ga sovragi
 po sili jemljó;
 zaman vsa njih kri,
 še tukaj smo mi
 in naše junaške pesti!*

*Oj, zbogom, dekleta,
 družine solzné!
 Oj, zbogom, tla sveta
 domače zemljé!
 Ko dom bo otet,
 se vidimo spet,
 pozdravi slovenski nas svet!*

Fr. Rojec.

* Kltice so primerne za petje po napevu narodne:
 „Zdaj pobíč sem star šele osemnajst let“ . . .